

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Bronisław Czech

SSN Henryk Pietrkowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Usługowo - Handlowego "C. (...)" Spółki z o.o.
w M.

przeciwko T. N. i R. N.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 marca 2005 r.,
zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 10 grudnia
2004 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2002 r. odrzucił kasację powoda od wyroku tego Sądu z dnia 7 lutego 2002 r., uzasadniając to rozstrzygnięcie stwierdzeniem, że kasacja nie spełnia istotnego elementu, jakim jest przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie przez sąd kasacyjny. Sąd Apelacyjny powołał się na orzeczenie Sądu Najwyższego, zgodnie z którym spełnienie obowiązku wynikającego z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. nie może polegać na odwołaniu się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych (postanowienie z dnia 27.XI.2001r., III CKN 462/01 - nie publikowane, por. też postanowienie z dnia 12.XII. 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001 r., nr 3, poz. 52), a także na orzeczenie stwierdzające, że jeśli skarżący nie wskazał w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, to obowiązek ich

przedstawienia nie jest spełniony, choćby dały się wywieść z uzasadnienia kasacji (postanowienie z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001 r., nr 10, poz.156).

W zażaleniu pełnomocnik powoda, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia podniosła, że na stronach 4, 5 i 6 kasacji przedstawione zostały okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione. W kasacji jej autor po wskazaniu granic zaskarżenia, podstaw kasacji oraz wniosku kasacyjnego sformułował „wniosek o rozpoznanie kasacji” uzasadniając go „koniecznością ustalenia: czy umowa wspólników może w sposób swobodny kształtować zasady wstąpienia i wystąpienia komplementariusze ze spółki, czy też zastosowanie mają bezwzględnie obowiązujące przepisy art. 3, 102, 10 i 55 k.s.h.”. Wprawdzie autor pisząc o „konieczności ustalenia” użył określenia nieadekwatnego na potrzeby wykazania, że kasacja spełnia wymóg przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji (art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.), to jednak przyjęć należy, że w istocie w omawianym fragmencie kasacji przedstawione zostało – zdaniem skarżącego – występujące w sprawie zagadnienie prawne, a zatem jedna z okoliczności, na którą skarżący może powoływać się w celu spełnienia wymagania dotyczącego jednego z elementów konstrukcyjnych kasacji, o których mowa w art. 393³ § 1 pkt 3 w zw. z art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. Nie jest wadą skutkującą odrzuceniem kasacji fakt, że okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji stanowią logiczny ciąg wywodów w zakresie umotywowania podstaw kasacyjnych. Jeśli okoliczności te nie są wyłącznie powtórzeniem argumentów podanych w celu wykazania zasadności podstaw kasacyjnych, lecz wskazują na ich publicznoprawny charakter, przyjęć należy, że wymóg z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. został spełniony. Na etapie badania kasacji przez sąd drugiej instancji kwestia, czy spełnia ona wymogi dotyczące jej treści, a mianowicie, czy sformułowane w kasacji zagadnienie prawne wyczerpuje swą treścią okoliczność, o której mowa w art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. - powinna pozostać poza oceną Sądu II instancji.

Z przytoczonych względów należało orzec jak wyżej (art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).